

Rozsudek Nejvyššího soudu, sp.zn. 21 Cdo 298/2010, ze dne 14. 7. 2010 – k popření otcovství mužem, který se považuje za biologického otce

Okresní soud zamítl žalobu o určení, že otcem nezletilé je žalobce. Odvolací soud se ztotožnil se soudem prvního stupně v tom, že právo popřít otcovství založené na základě tzv. první domněnky otcovství manželů matky dítěte svědčí podle zákona o rodině pouze manželů matky a matce dítěte. Za situace, kdy nezletilá již otce má, by bylo nadbytečné provádět žalobcem požadované dokazování k prokázání jeho tvrzení o tom, že je biologickým otcem dítěte. I kdyby biologické otcovství bylo prokázáno, stejně by to nemohlo na výsledku řízení nic změnit, když k popření otcovství nedošlo.

V řízení o popření a následném určení otcovství je třeba přihlížet k nejlepšímu zájmu dítěte. V zájmu dítěte je bezpochyby soulad mezi biologickým, právním a sociálním rodičovstvím. Není-li tento soulad možný, je třeba s ohledem na konkrétní okolnosti případu zvážit, který z uvedených aspektů rodičovství převažuje. Protože zde matka výslovně prohlašuje, že za biologického, sociálního a právního otce nezletilé považuje svého manžela, a není-li preference matky v rozporu se zájmem dítěte, není tu ani důvod, aby čistě biologické rodičovství převážilo nad sociálním a právním stavem. Z důvodu zájmu dítěte na stabilizovaném rodinném prostředí nelze žalobci přiznat oprávnění k popření otcovství a od něj se odvíjející výkon rodičovských práv.